

ligviis saa endog kun blive forvirrende. Det forekommer mig imidlertid, at der vil opnaaes ikke saa lidt endda ved en Bestemmelse om, at den virkelige Indtægt, som Vigningscommissionen anslaaer Skattehøderen til, skal opføres i Vigningslisten, thi derved giver man dog — det forekommer mig umodsigeligt — den Skattehøder, som mener sig at være gaaet for nær af Vigningscommissionen, et fast Støttepunkt for sin Klage. Dersom vedkommende Skattehøder, saaledes som det hidtil har været Brug, uden nogensomhelst Motivering blot bliver ansat til Skat efter Formue og Veilighed, saaledes at denne hele Ansættelse kun berører paa et Skjøn, saa vil han vel kunne beklage sig over, at et saadant Skjøn er gaaet ham for nær, men Overvigningscommissionen, som har at bedømme, hvorvidt hans Klage over Vigningscommissionens Skjøn er begrundet, vil da ogsaa kun kunne afgjøre det som en Skjønssag. Dersom Vigningscommissionen derimod ved en Lovbestemmelse er nødt til først og fremmest at gjøre sig selv Rede for, hvad det anslaaer Skattehøderens virkelige Indtægt til at være, og at forelægge dette samlet med selve Skatteligningen, saa forekommer det mig, at der dog opnaaes det derved, at ikke alene Vigningscommissionen, som sagt, bliver nødt til at gjøre sig selv Rede for, hvad Vedkommendes Indtægt er, men ogsaa at denne sidste, hvis han seer sig istand til at documentere, at dette Udgangspunkt for hans Skatteansættelse er urigtigt, nu faaer et fast Støttepunkt for sin Klage over denne. At Ændringsforslaget uden den Tilføining, som jeg modsætter mig, skulde kunne være forvirrende, maa jeg tilstaae, at jeg ikke i mindste Maade kan forstaae. Derimod forekommer det mig at være i allerhøjeste Grad forvirrende i dette Lovforslag at ville indbringe et Udtryk, som efter den ærede Ordførers egen Forklaring skulde have en ganske anden Betydning her end den, som man hidtil har tillagt det samme Ord. Den ærede Ordfører vil definere Udtrykket: „Skatteindtægt, der betegner en Skattehøders Skatteevne“, som den Indtægt, af hvilken han i samme Klasse skulde svare den samme virkelige Skat. Dette forekommer mig at være fuldstændigt stridende imod det

Begreb, som man hidtil har haft om Skatteindtægt, hvorefter denne har været den Indtægt, hvoraf den Vedkommende kommer til at svare den samme Procent, og som altsaa ikke tilstøder nogen senere eller yderligere Classification. Jeg veed heller ikke ret, hvorledes man skal kunne vide, naar det udtrykkeligt paabjædes, at der i Skatteligningen skal opføres „den Skatteindtægt, som betegner Vedkommendes Skatteevne“, at dette Udtryk saa kun skal opfattes som betegnende hans Skatteevne ligeoverfor de Skattehødere, der ere i samme Klasse, men derimod ikke ligeoverfor de Skattehødere, som have enten en større eller en mindre Indtægt. Dersom Udtrykket derimod skulde forståes saaledes, som jeg troer, at det uden nærmere mundtlig Forklaring maa forståes, nemlig som den Skatteindtægt, der betegner den Skatteevne, hvorefter man svarede den samme forholdsvis Afgift til Communen, da vilde der igjennem Ændringsforslaget blive paabudt en Indkomstskat i Communerne, istedetfor den nuværende Formue- og Veilighedsstat, og det vilde jeg under ingen Omstændigheder kunne gaae ind paa. Dersom Udtrykket skal forståes overeensstemmende med den ærede Ordførers Udtalelser, maa jeg derfor i ethvert Tilfælde paastaae, at der nødvendigviis i selve Lovteksten maa søies ikke Ubetydeligt til. Den ærede Ordfører bemærkede, at man i Virkeligheden ikke hidtil havde kjendt en Indkomstskat hos os, og at, hvad vi kaldte Indkomstskat, kun var en modificeret Formue- og Veilighedsstat. Jeg skal nu ikke strides med den ærede Ordfører om Ord, men det forekommer mig dog, at der er en meget væsentlig Forskjel paa Indkomstskatten, saaledes som vi nu have kjendt den i en Række af Aar her i Kjøbenhavn, og Indkomstskatten, som vi nylig have lært den at kjende gennem en overordentlig Statskattelov, og paa Formue- og Veilighedsstaten, saaledes som den anvendes og har været anvendt her i Landet i en Række af Aar. Det forekommer mig, at der er en saa væsentlig Forskjel paa disse to Ting, at man ikke er berettiget til at sige, at en saadan Indkomstskat som den, vi have kjendt hidtil, være sig til Communen eller til Staten, kun er en modificeret Formue- og Veilighedsstat. Den ærede